

Lohdukkeita

Pohdin pitkään, onko tuo otsikkoni oikea sana, mutta koska nykyisin kieleen putkahtelee kummia sanoja miltei viikoittain, päätin, että se kelpaa.

Mitä se sitten tarkoittaa?

Syksy on sukeltamassa kohti pimeyttä, sää on normaali marrassää eli vetä, sumua ja ties mitä muuta harmaata ja meikämanne istuu taas jalka paketissa keskellä tätä ankeutta, pääsemättä kotoa minnekään muualle paitsi taksilla terkkariin. Siispä pitää etsiä lohdukkeita.

Jos olet seurailut tätä palstaa tarpeeksi pitkään, osaatkin jo arvata mistä aloitetaan. Ristikoita onneksi taloudessa riittää. Jos viettäisin päivässä noin 10 tuntia pelkästään ratkoen, minulla menisi varaston selättämiseen ehkä sellaiset viisi – kahdeksan vuotta. On siis otettava huomioon, että liisää tulee postiluukusta tasavälein.

Mutta koska tuskin kenenkään käsi ja mieli kestäisivät moista savottaa, aina välillä pitää siirtyä sen toisen rakkaan lohdukkeen pariin. Lukemattomia kirjoja riittää varmaankin samanlaiselle

maratonille ja jos ne loppuvat, saman verran on jo luettuja kirjoja, jotka voi aina lukea uudelleen. Kukapa niitä murhaajia muka muistaa! Ai niin, Agatha Christien Roger Ackroydin murha on poikkeus, murhaaja paljastuu jo ensimmäisellä sivulla.

Jos aivot kieltäytyvät ottamasta vastaan enää yhtään dekkarijuontaa tai viime vuosituhannen sotajuttua, on aika siirtyä värittämään siluettiristikkoa (edellyttäen tietysti, että käsi suostuu jo tottelemaan). Siluettia väritellessä huolet kummasti jäävät syrjään, sen aikana kun ei voi muuta ajatella tai on hyvin äkkiä suossa koko kuvan kanssa.

Aina välillä, varsinkin kun katsoo telkkaria, voi pelata kännyllä muutaman pasianssin. Minulla on koossa jo yli 17 miljoonaa pistettä. Yhdestä voitosta saa 630 pistettä, joten voitte siitä laskea, montako peliä on takana.

Palapelit ovat vielä odottamassa aikaansa, koska en ole keksinyt, miten saan kaikki nämä aktiviteetit mahdumaan sohvapöydälleni. Niidenkin aika tulee. Nyt alkaa olla aika sytytellä kynttilöitä iltojen iloksi, kyllä se kevätkin taas aikanaan saapuu.

Joulua odotellen (taas kerran)!

Riitta Rustari

riitta.rustari@ristikkoakatemia.fi

Lähetäkää ristikkoiheisiä kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi.